

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1023/2015
03.12.2015. године
Београд

У ИМА НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адвоката Ј.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1638/10 од 08.06.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 850/15 од 17.09.2015. године, у седници већа одржаној 03.12.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адвоката Ј.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1638/10 од 08.06.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 850/15 од 17.09.2015. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М. у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 1638/10 од 08.06.2015. године окривљени Н.М. је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за која дела су му најпре утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ казна затвора у трајању од три године, за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчана казна у износу од 50.000,00 динара и за кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од осам месеци, па је затим осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а која ће се у случају ненаплативости заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 246. став 7. у вези члана 87. КЗ од окривљеног је одузето 1.083,89 грама опојне дроге хероин у облику базе са примесама кофеина и парацетамола, а

на основу члана 348. став 5. у вези члана 87. КЗ од окривљеног је одузет пиштољ марке „...“ без серијског броја калибра ... мм, са припадајућим оквиром и два комада муниције и једна пушка марке „...“ серијског броја ... Истом пресудом на основу члана 87. КЗ према окривљенима је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, а такође је обавезан да на име паушала суду плати износ од 24.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 850/15 од 17.09.2015. године ставом првим изреке усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду, па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 1638/10 од 08.06.2015. године у погледу одлуке о казни у односу на кривична дела из члана 246. став 1. КЗ и члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Н.М. због извршеног кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од три године и десет месеци, а због извршеног дела из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од десет месеци, па га затим осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, док је жалба браниоца окривљеног изјављена у овом делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке пресуде усвојена је жалба браниоца окривљеног Н.М., па је преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 1638/10 од 08.06.2015. године у осуђујућем делу у односу на кривично дело из члана 348. став 1. КЗ, тако што је Апелациони суд у Београду према окривљеном одбио оптужбу да је извршио кривично дело из члана 348. став 1. КЗ. Ставом трећим изреке пресуде на основу члана 535. став 1. ЗКП према окривљеном Н.М. изречена је мера безбедности одузимање предмета ближе означених у изреци пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Н.М., адвокат Ј.А., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану другостепену пресуду у ставу првом изреке, тако што ће окривљеног ослободити оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновну одлуку, или да укине обе побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, оцењујући при томе законитост доказа који су предмет испитивања у смислу члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“, бр.72/11), нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде у односу на кривично дело из члана 246. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу засновати. У вези са истакнутом повредом закона, бранилац окривљеног истиче да првостепени суд осуђујућу пресуду заснива на записнику о претресању стана и других просторија МУП УКП од 11.09.2007. године као и на службеној белешци МУП УКП о крим.техничком прегледу лица места број Кт 100/1025/2007 од 11.09.2007. године, иако је претресање стана и других просторија извршено незаконито без неопходне писане и образложене наредбе суда из члана 78. тада важећег ЗКП („Службени гласник РС“ бр.58/04... 76/10), односно без испуњења услова из члана 81. тада важећег ЗКП, што незаконитим чини све доказе прибављене на основу тако незаконито спроведеног претреса стана.

Врховни касациони суд, најпре утврђује да из списка предмета произилази да је у записнику о претресању стана и других просторија, а којом приликом је сачињена и службене белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места Кт 100/1025/2007 од 11.09.2007. године са фотодокументацијом, констатовано да је претресање стана у коме станује окривљени Н.М. у Б. у Улици ..., извршено по наредби дежурног истражног судије Окружног суда у Београду и да су том приликом између осталог пронађени следећи предмети: једна жута ПВЦ кеса у којој се налази прах светло браон боје за који се претпоставља да је опојна дрога хероин, једна електронска вагица за прецизно мерење марке „...“ која мери до 100 грама, једна ПВЦ кеса у којој се налази прах светло браон боје за који се претпоставља да је опојна дрога хероин пронађена у торби у спаваћој соби. У списима предмета се не налази наредба суда за претресање наведеног стана.

Надаље, из списка предмета произилази да окривљени у својој одбрани изнетој током поступка није негирао да су критичном приликом у стану у коме је становао пронађени напред наведени предмети, као и оружје и фалсификовани документи, с тим што је негирао да су опојна дрога и оружје његови.

Полазећи од наведеног, Врховни касациони суд налази да записник о претресању стана и других просторија МУП УКП од 11.09.2007. године, па самим тим и службена белешка са фотодокументацијом која је приликом тог претреса сачињена, нису прибављени у складу са чл. 78. и 81. тада важећег ЗКП, јер није постојала наредба суда за претресање стана, иако је то у записнику наведено. Међутим, по оцени овог суда, како су нижестепени судови чињенице да је критичном приликом у стану, у Улици ... у Б. у којем је становао окривљени, пронађена опојна дрога хероин, као и остали напред наведени предмети, утврдили, пре свега, из одбране окривљеног који те чињенице није оспорио, то у конкретном случају није дошло до битне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је нужно укидање правноснажних пресуда. Наиме, очигледно је да би без наведеног записника о претресању стана и других просторија, као и службене белешке са фотодокументацијом, била донесена иста пресуда.

У вези са изнетим, овај суд је имао у виду да је у време предузимања описаних процесних радњи наведена повреда одредаба ЗКП представљала апсолутно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка

10) ЗКП, али исто тако да су чињенице које су током поступка биле спорне (да ли је предметна дрога припадала окривљеном, да ли је он исту држао ради продаје и са ким је окривљени у предметном стану становао), нижестепени судови утврдили на основу других доказа изведених током поступка, а не из предметног записника о претресању стана и службене белешке са фотодокументацијом.

Имајући у виду све наведено, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које би правноснажне пресуде требало укинути.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да је првостепени суд засновао пресуду на доказима које је извео противно члану 15. ЗКП, јер је током поступка донео решење да се доказни поступак опет отвори како би се саслушали додатни сведоци и нови докази уврстили у списе, па је након извођења тих доказа суд у значајној мери на њима засновао осуђујућу пресуду. Бранилац саматра да је суд могао по службеној дужности да изводи само доказе који би ишли у прилог окривљеном јер је дужност тужиоца да доказује наводе из оптужбе, па у вези са тим суд на доказима које је извео по службеној дужности није могао да заснује пресуду.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да је другостепени суд пропустио да одлучи о врло озбиљним и конкретним жалбеним наводима одбране, те да се у образложењу другостепене пресуде суд задржао на крајње паушалним, уопштеним и неодговарајућим квалификацијама чиме је повредио члан 460. ЗКП, као и права окривљеног на правично суђење и на делотворни правни лек.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 15. и члана 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Што се тиче истакнутих у захтеву повреда права окривљеног на правично суђење и на делотворни правни лек, која су зајемчена Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, будући да бранилац уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном у предметном поступку повређено или ускраћено право на правично суђење и право на делотворни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио јер нема законом прописан садржај.

**Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**